

fore. Ut verò ingenuus quisque nihil æque in votis habet, quàm ut errores sibi, velut homini eximantur; ita quisquis ingenuus, errores, quos scriptores ingenui si vidissent, emendassent, aliam non expectando mercedem, quàm ut sibi tanquam homini idem à posteris officium exhibeatur, indicare etiam laborat, quando de veritatis triumpho (resistunt ei animi ab inveteratâ opinione subacti) desperat. Has nos impellente ratione, aliquanto diligentius inquirere decrevimus, circa quandam narrationem historicam, quæ licet altas in multorum animis radices egerit, applausum tamen consequemur apud omnes, qui norunt tantam esse gratiam & pretium veritatis, ut ei cedere debeant omnia ea, quæ mens aliàs in deliciis habere, & immenso quoque pretio æstimare solet. Quidam fortè existimabunt, operæ pretium nos magis facturos fuisse, si alia, quæ circa historiam affecta habemus, confecissemus, quibus duntaxat illud Ciceronis reponimus lib. 1. de Finib. *Ego non tam facile interrupta contexto, quàm absolvo instituta.* Alios offendet argumentum exile & sterile, concernens ejusmodi rem gestam, quam scire haud magnopere interfit. Quibus respondeo, interim publicè interesse, ut veritas patefiat. Nam si hominis interest hominem beneficio affici l. 7. ff. de export. serv. nã publicè quoque refert veritatem manifestari. c. quamquam. 14. q. 2. usque adeò, ut qui id facit, gloriam Deo det, Jos. 7. v. 19. cum vice versâ secundum Canonistas, qui occultat veritatem (de quâ scilicet publicè constare debet) peccatum committit, c. quisquis. 12.